

Ein onnur søgu, um hvussu skipanin í DDR eisini kundi virka, er hendan: Einaferð hevði Óli bókina “Maskering og Sandhed” eftir vesturtýska rithøvundanum Günther Waltraff við sær í viðförinum. Hann var kendur fyri at vera kritiskur móti skipanini í Vesturtýsklandi. Hetta vistu teir ungu DDR hermenninir eftir øllum at døma einki um, so fyri ”sikkurheits skuld” lögdu teir hald á bókina og tóku hana við sær. Heimafturkomin skrivar Óli eitt klagubræv til umboðsstovuna hjá DDR í Keyppannahavn og klagar um, at bókin er tikin frá honum, hóast hon ikki á nakran hátt kundi sigast at vera ”hættislig” í DDR. Tað var heldur hin vegin. Nakrar mánaðir seinni kemur ein tjúkkur brævbjálvi við postinum. Tá var hon frá DDR umboðsstovuni í Keyppannahavn. Í brævbjálvanum var brævið, sum er endurgivið her. Teir vóru sera harmir um ta viðferð, sum Óli hevði fingið. Nú høvdu teir útvegað eitt nýtt eintak av hesi somu bók, sum var hjálögð. Brævið endaði við vón um, at Óli aftur vildi koma á vitjan í DDR. Soleiðis virkaði skipanin eisini

Hetta er bókin, sum Óli Jacobsen fekk frá eysturtýsku myndugleikunum, eftir at tann fyrri varð tikin í tollinum

skipan kann ikki yvirliva. Fyrr ella seinni kemur hon at brenna saman. Tað hendi eisini við DDR. Hóast alla propagandu lat tað seg ikki dylja, at munurin millum livilíkindunum eystanfyrri og vestanfyrri gjørdist størri og størri.

Tað bar heldur ikki til at halda einum heilum fólki mestsum hermetiskt innilokað í landinum. So endin gjørdist ein óblóðigur uppreistur, sum aftur endaði við eini sameining av Eystur- og Vesturtýskalandi. Vónirnar eystanfyrri vóru eisini stórar, eins og lyftini vestanifrá vóru stór. Tey vóru, at innan 2 ár skuldu eystur fíggarliga koma á hædd við vestur. Soleiðis hevur tað tó ikki gingið. Framvegis eru lønirnar lægri eystanfyrri. Arbeidsloysið er munandi hægri enn vestanfyrri, og fólk rýma úr gamla DDR. Ein býur sum Rostock, sum fyrr hevði 250.000 íbúgvar hevur nú færri enn 200.000. Hann er giftur við Evu, sum eisini er úr Rostock. Meðan Jürgen er tulkur í skandinaviskum, so er Eva tulkur í polskum

og russiskum. Tey bæði eiga tvey børn Aina og Timo. Seinasta frá Jürgen í morgun Eg havi frætt frá Jürgen í morgun. Hann sigur, at hann hevur ikki enn fingið meira at vita frá Stasi, skjalasavninum hjá loyniløgregluni, enn at har liggja 200 síður í hansara sak. Tað skal vera lógið um eg sjálvur ikki eigi onkra av hesum síðum, so nóg, sum vit høvdu saman. Jürgen minnst sjálvsagt væl hendan dagin fyri 20 árum síðani. Hann var á einum skeiði norðanfyrri Berlin. Hann hoyrði í útvarpinum talsmannin fyri DDR stjórnina Günter Schabowski eitt sindur stamandi lesa upp søguligu fráboðanina um, at frítt var nú at

fara vestur um. Hetta ljóðaði heilt ótrúlig, men Jürgen skilti, at nú var markið opið til vesturheimin. Hann helt, at nú skuldi hann nýta høvið at fara at heilsa uppá eina fastur í Vestur Berlin. Men tá ið hann kemur til markið, er ein sera long bíðirøð. Marknaðareftirlitið stemplaði í passið eitt dagsloyvi at fara vestur um, og hetta tók sína tíð. Hetta var ov drúgt at bíða, so Jürgen slerdi av at fara tann dagin. Jürgen hevði ein mánaða frammanundan hitt Schabowski við eina tolkingaruppgávu í sambandið við 40 ára dagin fyri stovnanina av DDR. Hann var tá sera atfinningarsamur móti DDR-leiðsluni og hennara manglandi hug at gera nýskipanir. Men hann væntaði, at

múrin fór at vera opin, tá hann røkk efrirlønarlundur nokur ár seinni. Tað gekk bert ein mánaði. Schabowski varð seinni rættarsøktur saman við øðrum leiðarum í DDR. Hann fekk trý ár at sita. Hann átók sær moralska ábyrgd av tí, sum var hent í DDR, og hann slapp við bert at sita i eitt ár. Tað var skjótt at Jürgen slapp at ferðast heilt frítt, og tað hava hann og konan eisini gjørt. Millum annað við at vitja dóttir teirra, Aina, sum er gift í Schweits. Tað skal bert skoytast uppí, at Jürgen og Eva eru sera dámlig fólk, sum tað hevur verið ein fragd at kenna.

